

Edebiyat Defteri

Nurun Dünyası -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
28 Ağustos 2020 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Son İki Satırım Kalsın

Son olan bir sonbahar hüzün yağıyor kaldırımlara
Dalından düşen yaprak,yüzüme vuran ayaz
Ellerim cebimde yüreğimde kırık dökük bir aşk
Artık ne senin bir baharın nede benim bir sonbaharım var
Belki bir düş belki de bir rüyaydı yaşananlar
Yada gündüzü olmayan uzun bir sonbahar gecesi
Sevmekle başlayan bu yol bir fırtınaya yitik gitti
Geriye kalan ise sahipsiz hasret türküsü
Artık başımı yasladığım duvarlar soğuk geliyor
Peşimden ise yalnızca karanlıklar kovalıyor
İçimden bu son gece diyorum
Vazgeç diyorum olmuyor
Kıyamıyorum bırakamıyorum seni
Gitmek istiyorum gidemiyorum
Bavulum sen biletim yine sen oluyorsun
Sensizlik denen defterim ise sorma zindan karası
Acıyı hissetmiyorum bile
Yokluğun hiç bitmeyen bir senfoni misali oldu
Tarifi yok yok işte
Anlatamadığım belki de aşkın bir belgesi
Yada yaşanması gereken,kendi ellerimizle çizdiğimiz kader
Artık yazdığım her söz ağlıyor ağlatıyor beni
Bırak artık aşkımız kopuk bir film misali olsun
Ben filmin yitiği,sende kapanmayan gönül yarası ol
Kötülere rol vermek gerekirse bırak onlar başrol olsun
Hayat denilen bu yolda sadece yalnızlık benim rolüm olsun
Sensizlik acı verse de
Yinede sensizlikten öte hiçbir şeyim yok işte
Git artık Allah aşkına git
Giderken son baharı al, yağmuru, geceme düşen ayazda benim olsun
Yalnızlığımı ve içine gömdüğüm anılar kalsın
Çaresizlik kokan bir adım kalsın
Siyah kalemim birde kara kaplı defterim
İçinde sana yazdığım son iki satırım kalsın

[italik][italik] [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874124/son-iki-satirim-kalsin.html>

Öğretmenim

Attığım her adımda sen varsın
Bu günlere gelebilmişsem,
Ayakta dimdik durabiliyorsam,
A'dan Z'ye ne varsa biliyorsam,
Bunun tek mimarı sensin öğretmenim...
Edebiyat, tarih, din, fizik, kimya varsa hayatımda,
Derinlerde saklanan ilim irfan aklımda!
Bilgilerini bir yemek gibi sunup öğrettiysen bana,
Bu gün gururluysam,
Bunun tek mimarı sensin öğretmenim...
Yurduma, milletime, aileme yararlı oluyorsam,
Bunu aik'i ile yapabiliyorsam,
Hayatımda;attığım her adım bir anlam taşıyorsa,
Bunun tek mimarı sensin öğretmenim...
Bir ağaç oldun, karşılığı olmadan meyveler verdin.
Başarının sırrını sen öğrettin...
Güzelliklerin saymakla bitmez, hakkın ödenmez...
En önemlisi, Bayrağımı Atam'ı biliyor,
Ne mutlu Türküm diyebiliyorsam,
Bunun tek mimarı sensin öğretmenim...
[italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875326/ogretmenim.html>

Anlayacaksın

Sabır işidir

Aynı yolda yürümek;

Yürekten sevmek gerek,

O sevgiye laik olabilmek

Hak etmen için!

Bütün sevmeleri deneyeceksin

Göze alacaksın

Emek vermeyi

Göğüs germeyi

Karşılıksız sevmeyi...

Sessiz çığlıkları!

Ağlamaları bileceksin

Dedim ya;

Zordur yürümek!

Bitsin artık dediğinde bile,

Canın acıyacak

Ama bitmeyecek!!!

Nefret ediyorum demeye

Dilin varmayacak

Çünkü nefret ettiğin kadar

Delice seveceksin

Kendinden geçeceksin

Ama asla pes etmeyeceksin!

İmkansız deneyeceksin,

Hak etmen için

Canın acıyarak yanarak,

Seveceksin!!!

Yanı başında olduğunu hissedecek

Ulaşılmaz olduğunu anlayacaksın

Gün gelecek

Fırtına gibi esecek

Sözleri kurşun gibi

Yüreğini delecek

Kahrolacak üzüleceksin!

Vazgeçmeyeceksin
Vazgeçilmez olduğunu
Öğreneceksin
Dedim ya
Zordur yürümek.
Sevmeden önce düşüneceksin
Susup gözlerinle konuşmayı
Sabretmeyi
Hesapsız sevmeyi
Bileceksin
Umutların olacak
Aşka sevgiye dair
Kalbinde yaşatacaşın
Bir ömür boyu
Sadece sen bileceksin
Ya tiryakisi olacaksın
Yada hiç tanımayacaksın
Sevdiğinde ise
Aşk'ın bir sanat olduğunu anlayacaksın!
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877643/anlayacaksin.html>

Vakit Sen Giderken BEN BİTERKEN in Ertesi...

Vakit gece yarısı,umutlarım yalın ayak.

Yüreğimde yanan kor bir ateş,boğazım düğüm nefesim kesik...

Aklımda yalnızca hayattan firari kaçışlar var.

Penceremi araladığımda orada yine yalnızca sen vardın.

Belkide sadece seni görmek ve seyretmek istiyordum...

Yan yana duran iki yıldız gibi gökyüzünde...

En parlak, en güzel olanı yine sendin yüreğimde...

Vakit gece yarısı yüreğimdeki çaresizlik ağlıyor bendeki sensizliğe...

Beynimdeki ezberim yine seni anlatıyor yüreğime,defalarca bıkmadan usanmadan...

Seni anlatmak,anlatmak tarifi imkansız değil aslında!

Seni hatırlamak AŞIRI DOZDA ÖLÜM .

İçimde bir çocuk büyüttüm sevgisi sığmaz taşar olunca

yuvasından uçan bir kuş misali ellerimin arasından sessizce uçup gittin...

SONUÇ:SONUÇ AĞIR YARALI...

Belkide gecenin en koyusunda zifiri karanlıkta

Yüzüme çakılan bir tokat misali yaşadıklarımız aklımda.

Oysaki elindeydi sevgim farkında olmadan,yürümekti hayata inat duygularla.

Fark Ettiğinde ise çoktan elden düşme bir sevda olmuştu AŞKIN ADI...

Vakit gece yarısı saatim yokluğunu yüzüme vuruyor susuyorum...

Bir dağ başı ıssızlığı gibi susuyorum işte...

Artık nereye gidersen git ten başlamamalıydı hayat.

Vakit gecenin bir yarısı aklımda sen...

Pencerem aralı duygularım AĞIR YARALI...

Ağır ağır atıyorum adımlarımı,son göz yaşlarımı da döküp...

Bir kez daha isyan ediyorum yokluğuna...

Kalbimin bir köşesinde canımın yandığını hissedip sana sesleniyorum...

Gecenin sessizliğine karışmadan çığlıklar,benden aldıklarını,

Aşkı,sevgimi,tertemiz duygularımı geri ver desem...

Tekrar...Tekrar seni istesem gel desem,yeniden sevme ihtimali var mıydı!

Var mıydı sevgili...

Vakit gece yarısı,pencerem aralı ve yalnızlığım AĞIR YARALI...

Senin attığın tokatla baş başayım.

Vakit gece yarısı ve ben yine adını kalbime aşkla yazdım!

Şimdi sensizlikten yüreğimde kıyamet kopuyor...

Bir kez daha savruluyorum yokluęunla...

Vakit gece yarısı pencerem aralı ve duygularım ağır yaralı...

Atık vakit:SEN GİDERKEN BEN BİTERKEN'İN ERTESİ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882080/vakit-sen-giderken-ben-biterken-in-ertesi.html>

Kimselerin Haberi Yok

Ađlamak yok haykırmak yok
İnlemek ah çekmek yok
İstmeden yazdım hayatın öyküsünü
Aşkmış,yarmış,sevdaymış nafile
Ölümün gölgesi düşmüş peşime
Kimselerin haberi yok
Hayatın gözlerini bağladım
Sol yanıma yatırdım
Sızlama sakın kestim hayatı
Tam ortasındaiken
Ölümün gölgesi düşmüş peşime
Kimselerin haberi yok
İnanmak istedim yaşanmamış aşklara
Aşklar demir parmaklıklar ardında
Yazılmamış mektuplarda
Söylenmemiş sözlerde kalmış
Ecel kapımı zamansız çalmış
Ölümün gölgesi düşmüş peşime
Kimselerin haberi yok
Karanlıklara bürüdüm geri kalan ömrümü
Yerin artık dolmuyor
Bir akşam güneşinde kalan mutluluğum
Varsın benden sana yadigar kalsın
Artık vakit tamam
Ölümün gölgesi düşmüş peşime
Kimselerin haberi yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/942772/kimselerin-haberi-yok.html>

Bazen

Sırf kimseler kırılmasın incinmesin diye, sessiz çığlıklar kopar içinde.
Sırf birileri üzülmesin kırılmasın diye usulca sessizce göz yaşını akıtırsın yüreğine
Kimseler uyanmadan bir fırtına misali atarsın kendini boş kaldırımlara.
Sırf kimseler duymasın, bilmesin, üzülmesin diye
Sessizliğe feda ettiğin sözleri bir bir asarsın darağacına
Tamam dersin kabulümdür sessizlik
Ama bir türlü haksızlığı kendine kabul ettiremezsin
Sessizliğin içinde ki sesi dinler ve bir süre sonra kendi kabuğuna çekilirsin
Sustukça kanarsın,
Kanadıkça anlarsın ki ne seni anlayacak nede onu anlatacak hiç bir kelime bulamazsın
Tamam dersin artık bitti senden bi haberim.
Artık onun için ağlayan gözler tanımıyor.
O kulaklarını mest eden ses yabancı
Bir sevgi vardı yürekte kıpır kıpır olan, artık hüznün yüklü
Acı dersin bu sevgiye saygısızlık olur mu
Sonra bunun başka tarifi yok deyip kabullenirsin yaşadıklarını
Sonra acımasızca katlettiğin aşkı
son kez akıttığın gözyaşlarıyla yıkayıp kefenliyorsun bir ömür suskunluğa
İçinde bin ah larla defneder sin sonsuz yalnızlığa
Hayata dair hiçbir şaşalı süslü şeyler seni etkilemez
Seni seviyorum kelimesine bile bir tebessüm edip geçersin
Biri çıkıp Aşk nedir dese
Kan dolu gözler,
uykusuz geçen geceler ,
boğazında düğümlü kalan kelimeler ve yıkılan bir sürü hayaller dersin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/945839/bazen.html>

Kaybettiğimde Öğrendim

Kaybetmeden başarabilmek,
Kestirmeden elde edilen, ucuz kazanç olduğunu öğrendim..
Oysa ki en büyük başarılar kaybetmekten geçerdi...
Bunu yaşarken ve bu günün öyküsünü yazarken,
Kaybettiklerimden öğrendim...
Kaybettikçe kazanmayı öğrendim...
Küçük şeylerin aslında ne kadar çok kıymetli olduğunu öğrendim...
Her yağmur yağdığında şemsiye kullanmadan,
Saçlarımı ıslatan yağmurla dans etmesini öğrendim...
Damla damla yağan yağmur meğer koca bir mutluluk deniziymiş,
Kurak çöllerde susuz kaldığımda öğrendim...
Gökyüzünde özgür uçan kuş,sokağımda ki havlayan köpek,
Apartmanın girişinde mırıldayan kedi,
Meğer onca insan kalabalığında
En sadık dostmuş....
Dost sandıklarım sırtımdan vurduğunda öğrendim...
Asla yapmaz dediğim zaman,ne kadar yanıldığımı öğrendim...
Güvendiğim dağlara kar yağdığında,
Başımı kimsenin dizine yaslanmayacağını öğrendim...
Kimseden beklentisiz,kendi kaygısının küreğini
İnsan kendi [ikiyanayasla]çekmeliymiş[/ikiyanayasla]...
Bunu boğulurken öğrendim...
Para pul şan şöhret,lüks yaşam
Mutluluk getirmezmiş...
Mutluluğun yolu sadece sevgiymiş
Sevgisiz kaldığımda öğrendim...
Nefes alıp vermek yaşamak değilmiş
Nefessiz kaldığımda öğrendim...
Bakmakla görmek arası bir uçurummuş
Zalim zulmettiğinde,
Bir ışığa hasret kalan,merhamet dolu yürekte öğrendim...
Bu günün ne kadar kıymetli olduğunu
Yaşadıklarım dün de kaldığında öğrendim...
Dedim ya...

Ben en çok kaybettiklerimden öğrendim..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/961145/kaybettigimde-ogrendim.html>